

quereix, però que no puc deixar de dir-ne quelcom. Em refereixo a la profilaxis de la tuberculosi, i d'una manera especial a la vacuna preventiva Calmette.

I deixo de tractar-lo amb extensió, en primer lloc, perquè ja he dit que la lluita social contra la mortalitat infantil, és molt complexa i abarca la lluita social contra altres flagells, com, per exemple, la sífilis, la tuberculosi, etc.; així, doncs, un estudi complet de la primera hauria de comprendre el d'aquestes últimes. De la mateixa manera un pla de lluita contra la mortalitat infantil ha de relacionar-se amb els de lluita contra les altres plagues, en la part que es refereix al nen. Però fa poc ha estat tractat en aquestes mateixes pàgines el problema de la lluita contra la tuberculosi, i ho ha estat extensament i per la mà mestra del doctor Alvar Presta, una autoritat en la matèria, que n'ha fet un estudi acabadíssim. Tot el que pugués dir-ne, ha estat magistralment exposat i allí remeto el lector que s'interessi per tan delicada qüestió. El mateix podria dir a propòsit de la sífilis, que també ha estat objecte d'un perfecte treball del doctor Francesc Montañà, competentíssim en aquesta qüestió, i fóra una repetició voler-ne ara tractar.

En segon lloc, hi ha la part de la vacuna preventiva Calmette, que té prou importància per a omplir ella sola el doble de l'espai que he dedicat a tot plegat, però que acaba de ser exposada amb una precisió i claretat gran en una comunicació que recentment ha dirigit a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya el prestigiós fisiòleg doctor Lluís Sayé. En ella resta publicat, amb tot detall, tot el que es refereix a la manera de practicar aquesta profilaxi, resultats obtinguts i que poden esperar-se, acompanyat d'un gros número d'estadístiques i gràfics demostratius. Però, malgrat i tenir el propòsit de no tractar-ne i que allí poden trobar-se totes les dades que puguin interessar, he de citar-ne sols unes xifres únicament per a posar de manifest la transcendència que té aquesta pràctica com a contribució a la reducció de mortalitat infantil per tuberculosi: del 33 per cent de mortalitat en els primers anys de la vida, entre els nens de famílies tuberculosos, que era el tant per cent que s'observava anteriorment, s'ha baixat al 7 per cent; i, segons unes estadístiques aportades, a la ciutat de New-York, del 23 per cent, que era la xifra observa-

da en 1898, s'ha arribat ara al 1'90 per cent. Aquests números parlen amb eloqüència del valor d'aquest mètode de vacunoteràpia preventiva.

Del mateix treball del doctor Sayé, tinc interès a fer-ne remarcar la importància que per la lluita contra la mortalitat infantil tenen dues institucions per ell citades i que, per desgràcia, aquí no tenim. És una d'elles les Cases de Maternitat per a dones tuberculosos, i l'altra l'obra francesa Institució de col·locació familiar del nen; dues obres de puericultura el nom sol de les quals basta per a explicar l'acció social importantíssima que practiquen. Aquestes obres i moltes altres que nosaltres sols coneixem per referències i que també tindrien un alt valor en aquest país, ens indiquen quan vast és el camp de la protecció a l'infant i quan interessant seria unificar tota l'acció i juntar totes les energies per evitar que les iniciatives particulars es perdin per manca de direcció competent o bé produeixin institucions de vida migrada per manca d'elements materials.

* * *

El tractar de la profilaxi de les malalties dites pròpies dels nens i particularment de les febres eruptives i altres malalties infeccioses, ens portaria molt lluny. Els avenços de la vacunoteràpia preventiva i la seroteràpia; els treballs interessantíssims de Di Cristina i Caronia, Schick, etc., ens posen en condicions de poder utilitzar aquests poderosos recursos per a disminuir la morbiditat i, per tant, la mortalitat per processos d'aquella naturalesa; n'hi hauria prou, doncs, amb citar aquest aspecte de la nostra lluita i deixar per a treballs de caràcter científic el tractar tals qüestions amb detall.

Però precisa remarcar-ne la importància i cridar l'atenció sobre aquest punt tot lamentant-se que siguin, encara, pràctiques poc usades i que és menester fomentar perquè estan cridades a prestar-nos serveis en gran.

Sense treure valor a les altres mides higièniques que tendeixin a limitar el contagi (diagnòstic precoç, isolament, etc.), els recursos de la immunitat passen a primera categoria quan ells poden reduir en proporcions considerables el número de nens atacats d'afeccions tan difoses com mortíferes.

En la diftèria, la vacuna profilàctica de Behring, l'anatoxina de la reacció de Schick, són pro-